

Razbojnik Tunga

Zgodba iz Mandžurije

(Konec)

Jang se še ni zganil, ko je luč nenadoma ugasnila. V naslednjem trenutku se je slišal top udarec, nato pa je nekdo zahropel.

Misijonar je imel občutek, da se v temi odigrava nekaj groznega. Do njegovih ušes je prihajal šum, kakor da bi kdo polno vrečo vlekel k stranskemu izhodu.

Potem je vse utihnilo, a samo za nekaj trenutkov. Pater je slišal, da se mu bližajo pravi tihi koraki.

Nenadoma se je njegove glave dotaknila nevidna roka, ki je tipaje drsela do zapestja. Potem je začutil na goli koži mrzel nož, ki je — prerezal vezi.

»Vstani!« je zašepetala nevidna postava.

Pater je ubogal. Nevidni rešitelj ga je držal za roko in peljal proti stranskemu izhodu.

Misijonar je kmalu zagledal nad seboj zvezdnato nebo. Skrivnostni vodnik se je ustavil.

»Kaj hočeš, de...«

Misijonar ni končal stavka, ker je videl, da pred njim ne stoji Tungova hči, kakor je mislil, ampak mladi Tunga, sin trgovca Timurja.

»Ne čudi se!« je zašepetal mladenič. »Slišal sem tvoj razgovor s Kitajcem.«

»Kje je on?«

»Spodaj!« je pokazal mladenič v prepad, ki je zeval pred njima.

»Moj Bog!« se je zgrozil misijonar.

»Ze s tem, kar je meni storil, je stokrat zaslužil smrt! Ne smeva ostati tukaj; to je namreč zasilni izhod za razbojnike, če bi jim vojaštvo prišlo na sled. Primi to vrh in se počasi spuščaj dol! Jaz ti bom sledil.«

Misijonar se je komaj začel spuščati, ko se je iz notranjosti zaslišal grozen glas.

»Kdo je tu? Kaj se dogaja?«

V naslednjem trenutku je počil strel. Težko truplo se je zvrnilo po tleh, ki je kmalu nato mimo misijonarja padlo v prepad.

»Kaj se je zgodilo?« je vprašal pater, ko sta bila že oba z mladeničem v globini.

»Razbojnik Tunga ne bo več kradel otrok!« je mirno odvrnil mladenič.

»Kakšna božja sodba!« je zašepetal misijonar.

»Proč od tu!« je silil mladenič. »Gotovo naju bodo zasledovali, in sicer z volčjaki.«

Iz neke špranje je potegnil dve puški in torbici z naboji.

»Oče, ali znaš streljati?«

»Znam.«

Mladenič mu je nato izročil puško in torbico.

Eake pol ure sta že lezla od skale do skale, ko sta zaslišala divje lajanje.

»Le pojdiva mirno dalje!« je hladnokrvno dejal fant. »Tu naju ne bodo dobili.«

Toda lajež se je bližal in čez čas se je na bližnji skali prikazal velik pes.

Misijonar je dvignil puško, toda mladenič ga je prijel za roko in mu rekel:

»Ne streljaj! Ta pes nama ne bo nič storil.«

Pes je že bil pri njima in se je veselo vzpenjal po fantu.

»Zdaj imava tovariša, ki naju bo branil,« je smehljuje pripomnil mladenič.

Begunca sta se šele proti večeru ustavila. Bila sta lačna in utrujena. Mladeniča je mučila tudi žalost. Sedel je na debel kamen, nekaj časa sklanjal glavo, potem pa rekel:

»Misijonar! Jaz sem često imel tako čudne sanje. Ali daješ ti sanjam kak pomen?«

»Ne!«

»Glej, v sanjah sem videl lep, ljubezniv ženski obraz, ki se je stiskal k mojemu. Povej mi, ali imam še mater? ... Če nimam matere, potem se vrnem med razbojnike...«

Misijonar se je nasmehnil in je položil roko na mladeničevo glavo.

»Sinko, te sanje so bile resnične... Tvoja mati še živi. Ti si ji na las podoben.«

V tem trenutku se je v mladeničevih očeh zasvetilo: zajokal je od veselja...

*

Po tridnevni hoji sta popotnika prispela v Čičikar utrujena in lačna.

Začudenja p. Leona, ki se je medtem pozdravil, ni mogoče opisati.

P. Bernard ravno na božični večer — bilo je leta 1929. — pelje mladega »Tungo« v Timurjevo trgovino. Mladeniča je pustil pri vratih v poltemi.

Trgovec je divje zavpil nad patrom:

»Kaj hočeš?«

»Veliko kupčijo imam s teboj. Toda tvoja žena mora biti tudi poleg!«

Trgovec se je nekoliko pomiril. Poslal je pomočnika po ženo. Ko je ta vstopila, je zavpil mladenič:

»To je ona!...«

Misijonar je stopil za korak naprej.

»Gospa Timurjeva!« je začel. »Ti si mi bila dala za poganske otroke zlatnik. S tem si si kupila otroka. Jezus je poplačal tvojo dobrotljivost!«

Nato je stopil k mladeniču, ga prijel za roko in ga peljal k materi.

V naslednjem trenutku sta se mati in sin objela. Oba sta jokala od veselja.

Za pultom je stal oče. Ves se je tresel in sklanjal glavo.

Misijonar je molče opazoval ganljivi prizor in v sreč hvalil Boga...

Pri Timurjevih pa se je začel najlepši Božič v življenju...

SMEJTE SE!

Junaški raziskovalec

»Saj je bilo sicer prav zanimivo na Japonskem, ampak skoro vsak dan je bil potres.«

»Pa se niste nič bali?«

»Jaz?! Bal? Zemlja se je bolj tresla ko jaz!«

Pomagaj si sam

»Verjemite, da mi delajo dolgovi take skrbi, da ne morem nobeno noč spati.«

»Za božjo voljo, kako pa morete to vzdržati?«

»Spim podnevi.«

Nemogoče

Sodnik: »Nasprotnika sta šla torej slednjic s stoli drug nad drugega; ali niste poskušali miriti?«

Priča: »Ne, ni bilo nobenega drugega stola več pri rokah!«

Brž prepričan

Obiskovalec posestniku menažerije: »V vašem naznanilu je rečeno, da je ta klopotača čez tri metre dolga. Meni pa se zdi, da se to ne ujema.«

»Prosim, tukaj je mera, izmerite jo sami!«

»O, hvala! Verjamem!«

Uštel se je

Anka pride v trgovino in izbere blago. »Koliko stane meter?« vpraša pomočnika, o katerem je vedela, da je do ušes zaljubljen vanjo.

Pomočnik: »En sam poljub!«

Anka: »Potem mi odrežite tri metre! Plačala bo pa moja stara mama.«

Pred sodiščem

Sodnik: »Pred dvema letoma ste tukaj stali, ker ste bili ukradli neko obleko, danes pa ste spet tukaj zaradi tatvine nove obleke.«

Tat: »Da, gospod sodnik, dalje ko dve leti tudi vi ne nosite nobene obleke!«

*

UGANITE!

Zakaj zidamo nove hiše?

(Ker stara nima mladih.)

Poleti je berač, pozimi gospodar?

(Fec.)

Katero leto je najkrajše?

(Novo leto.)

Kateri pek peče v Mariboru največje žemlje po 1 din?

(Tisti, ki vzame največ testa.)

Kdo ima v glavi srce?

(Zeljnata sira.)

Koliko lukenj ima človek na celi koži?

(Nobene, če je cela.)

*

KAKŠNO STAROST DOČAKAJO?

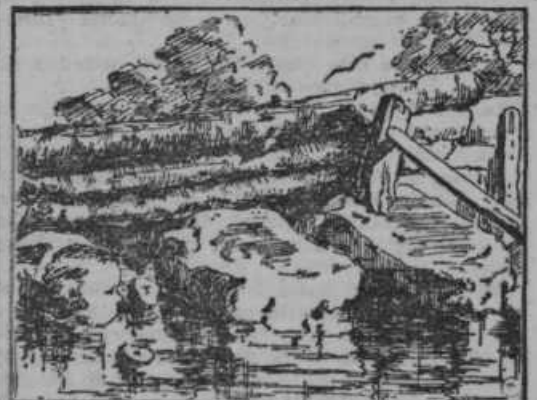
Ščuka: 100 let

Zobatec: 100 let

*

POIŠCITE!

Blizu potoka sta ribič in njegova hčerka. — Poiščite ju!